

– IN MEMORANDUM

Den alternative verdens politisk ukorrekte, humoristiske anarkist er taget ud på den sidste, store rejse

TEKST BO HEIMANN, FORFATTER OG UNDERVISER

I slutningen af februar 1992 fik jeg Stuart Wildes bog "Bekræftelser" foræret. Jeg husker det så nøjagtigt her 21 år efter, fordi han – først hans bøger, siden personligt – forandrede mit liv totalt!

Det var som at få en aktiveret, spirituel håndgranat imellem hænderne. Mit verdensbillede, mine idéer om livet og min opfattelse af mig selv eksploderede i små, smukke stumper, da Stuart tog sin entré i mit liv på sin helt egen kontroversielle og meget humoristiske måde.

Stuart havde en voldsomt anarkistisk og provokerende tilgang til livet generelt og begreber som spiritualitet og selvudvikling mere specifikt, der ifølge ham sagtens kunne tænkes, erfares og deles med andre samtidigt med, at man havde en drink i hånden og en flybillet i baglommen. Jeg tror, det var i 2000, at jeg var heldig at være i hans selskab på Hotel D'Angleterre efter et af hans foredrag i København. Aftenen endte med, at nogle blev overmodige og skulle lave energiøvelser oppe på taget, hvilket fik hotellet til at tilkalde politiet, der kom og lukkede festen. Dagen efter skulle jeg have nået et indenrigsfly i forbindelse med mit job. Det gjorde jeg ikke. Stuarts selskab havde altid konsekvenser. På de indre som på de ydre planer.

Det er ikke uden grund, at han blev opfattet som radikalt anderledes end folk som Louise Hay, Wayne W. Dyer, Shakti Gawain og Deepak Chopra, der igennem årene har repræsenteret den mere pæne og po-

"Hvis nogen siger: "Jeg er en mester", eller "Jeg er en indviet", kan du - ud fra den kendsgerning at de overhovedet siger sådan – være sikker på, at de ikke er det. Ofte er de ude på at manipulere folk til at blive deres tilhængere. Det er penge ned i foret, ikke åndelig vækst. Lad ikke folk ophøje dig til guddommelig status: det vil få det til at rable for dig, og før eller siden vil du begynde at tro på dem. Hvis nogen prøver at kysse din fod, så træd på hans hånd."

Stuart Wilde i "Livets hemmeligheder"

"Der er intet så stærkt som din indre livskraft. Den er essensen af dit væsen, og den er den del af dig, som vil hjælpe dig op og ud over den daglige trummerum tilværelse. Det er den, som er din forbindelse til alting, den er stemmen, som konstant kalder på dig fra evigheden og som blot bliver hørt en gang imellem"

Stuart Wilde i "Bekræftelser"

"Der findes ingen genvej, når det gælder om at gennemføre sin erfaring her på jorden. Man bliver nødt til at erfare det alt sammen, for metafysisk set kan man kun sætte sig ud over noget ved at gå igennem det".

Stuart Wilde i "Livets hemmeligheder

"Du lever din egen skæbne. Intet tvinger eller manipulerer dig eller får dig til at være noget som helst andet. Gudskraften beder dig ikke om at lide, stræbe eller være fattig. Gudskraften forventer, at du ender med at blive fri".

Stuart Wilde i "Livets hemmeligheder"

---

litisk korrekte fløj af den såkaldt moderne selvhjælpsbevægelse.
Han bankede ikke pænt på for at få dig til at droppe offerattituderne, tage ansvaret for dit eget liv og træde ud over dine personlige begrænsninger – han sparkede døren ind. Han bad ikke om, at du ser dit liv som en smuk, fantastisk og spirituel rejse med uanede muligheder – han krævede det. Han foreslog dig ikke at træde ud af dit egos selvoptagethed og klagesange – han skubbede dig. Og så gjorde han det ikke mindst på en måde, der midt i det alvorlige og hellige ofte fik dig til at trække seriøst på smilebåndet, hvis du ikke ligefrem – som jeg i hvert fald gjorde – en gang imellem grinte højt og længe.
Siden begyndelsen af Stuarts forfatterskab i midt-1980'erne ændrede hans fokus sig langsomt fra at handle om selvværd, motivation, bekræftelser og visualiseringer til mere og mere spirituelle og esoteriske emner. Og hans seneste bøger tog så skridt helt ud i det både mytiske, mystiske og mærkværdigt mærkelige – at selv jeg stod af læsningen til sidst.
Nu er Stuart draget videre. Alt for tidligt, tænkte jeg umiddelbart, chokeret som jeg var over nyheden, der nåede os de første dage i maj. Men det er sikkert som det skal være. Tak for alt Stuart! Vi må forsøge at bevare humøret og fortsætte med at sparke spirituelle døre ind uden dig. Vi vil gøre vores bedste, men det bliver ikke helt det samme.

